

tat, van poder pintar en espais habilitats, van participar en el concurs de grafitis fets en els murs de contenció del riu Congost. L'art dels grafitis ha portat els joves a demanar permís a industrials per pintar-los-hi façanes. Els grafitis han tingut acceptació i nombrosos propietaris d'establiments han encarregat a aquests joves (3 dels quals van participar a la Mostra Internacional de Grafitis del Poble Espanyol de Barcelona) el pintat de persianes alhora que estan treballant en els elements gràfics de campanyes de Salut Pública i del mateix Centre Obert.

Un altre grup de nois del Programa, aficionat al futbol, ha creat junt amb el seu educador de carrer Rudy un equip de futbol-Sala, el Lledoner-Ràdio 7 Vallès, amb jugadors federats que competeixen a la categoria 1a. Provincial. Atès que el programa ajuda els nois a partir dels 16 anys en la inserció laboral, tots els membres de l'equip, que abans no

treballaven, ara tenen feina i 2 d'ells estudien. Una altra activitat que ha atret els joves, en aquest cas al barri de Can Bassa, ha estat el patinatge en línia i fins i tot pensen a crear un equip d'hoquei patins.

Elisenda Cuquet

La normalització és cosa de tots

A diferència dels grans equipaments i recursos d'altres administracions superiors, el treball social en els ajuntaments es centra en l'entorn més immediat de les persones, i les eines amb què es treballa més freqüentment són les institucions i les entitats de la ciutat, els usuaris mateixos, el seu entorn i la dedicació dels professionals.

El nostre mètode de treball es basa en el coneixement profund i el contacte directe amb els ciutadans per tal d'analitzar les seves necessitats, la mobilització dels recursos de la comunitat i els mateixos recursos personals per tal d'ajudar les persones a trobar solucions als seus problemes socials.

En aquest marc conceptual es mou també el Programa d'Infància i Joventut del Servei de Benestar Social. Els educadors de carrer es mouen en els barris, són coneguts per les AV, per les escoles i pels nois i noies mateixos; identifiquen possibles situacions de risc i intervenen tractant de dinamitzar tots els recursos disponibles: les escoles, els centres cívics, les famílies dels nois i noies, etc, amb un objectiu final, la normalització dels infants i joves les circumstàncies personals dels quals han col·locat en una situació de risc social.

La marginació social, el fracàs escolar, la delinqüència o la predelinquència a edats juvenils no són un producte únicament de decisions individuals preses pels joves. per tant, les solucions tampoc no poden ser solucions individuals, fa falta la implicació de com més persones i institucions millor per tal d'oferir un mínim de garanties d'èxit a un procés especialment complex i important.

Jordi Jaumandreu - Cap de l'Àrea de Salut Pública i Benestar Social